

JENNIFER TOLEDO

HERZIENE
UITGAVE

KINDEREN HEBBEN GEEN KLEINERE HEILIGE GEEST

Kinderlijk geloof en
de kracht van God

MET VOORWOORDEN VAN
BILL JOHNSON EN ARNO VAN DER KNAAP

KINDEREN HEBBEN GEEN KLEINERE HEILIGE GEEST

JENNIFER TOLEDO

Kinderen hebben geen kleinere Heilige Geest

– Kinderlijk geloof en de kracht van God

Uitgegeven door Arrowz

info@arrowz.org

www.arrowz.org

Auteur: Jennifer Toledo

Vertaling: Ineke Polhuijs

Vormgeving en typografie: Ronald Gabrielsen, 3ig.org

ISBN 978 94 90489 64 9

NUR 707

Copyright © 2012 Jennifer Toledo

Oorspronkelijke titel: Children and the Supernatural

Oorspronkelijke uitgever: Charisma House, Lake Mary, Florida

Uitgegeven met toestemming. Omslagconcept gebruikt met toestemming.

Copyright Nederlandse vertaling © 2014, 2019 Arrowz, Haarlem

Eerste druk: december 2014

Tweede herziene druk: november 2019

De Bijbeltekst in deze uitgave zonder nadere bronvermelding is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010 Stichting Herziene Statenvertaling.

De (naar het Nederlandse vertaalde) Bijbeltekst in deze uitgave met bronvermelding is ontleend aan respectievelijk:

NBG NBG-vertaling 1951, © 1951 Nederlands Bijbelgenootschap

NBV De Nieuwe Bijbelvertaling, © 2004/2007 Nederlands Bijbelgenootschap

MSG The Message, © 1993-2005 NavPress Publishing Group

De spelling van het tetragrammaton en het gebruik van eerbiedskapitalen is aangepast aan de huisstijl van de uitgever van dit werk. Cursivering van Bijbeltekst is toegevoegd door de auteur. Ter wille van de leesbaarheid is afgezien van inclusief taalgebruik als 'hij of zij' en 'zijn of haar' en gekozen voor de voornaamwoorden 'hij' en 'zijn' als onzijdige termen.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier – met uitzondering van korte citaten in gedrukte recensies – zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form, electronically, mechanically, by means of photocopying, recording or otherwise – with the exception of brief quotation in printed reviews – without the prior written permission of the publisher.

Inhoud

Aanbevelingen.....	7
Voorwoord van Bill Johnson.....	11
Voorwoord van Arno van der Knaap.....	13
Inleiding.....	15

DEEL I ■ HOE HET BEGON

1. De kinderen van Bungoma.....	21

DEEL II ■ DE ONTMOETING

2. Geschapen om God te ervaren.....	45
3. Een uitnodiging met gevolgen.....	51
4. Een vlinder, een doorbraak en engelen.....	55
5. Een afspraakje met Jezus.....	65
6. Als God binnenkomt.....	81
7. Conner ontmoet God.....	89

DEEL III ■ GEBEDEN BRENGEN TRANSFORMATIE

8. Gebeden die wetten veranderen.....	97
9. Een miljoen engelen.....	101
10. Als gebeden de duisternis doen schudden.....	105

DEEL IV ■ KINDEREN UITZENDEN

11. Op zoek naar Barb.....	111
12. De kinderen van Colima.....	113
13. Gered door smileys.....	119
14. Een sinaasappel en een banaan.....	121
15. Tatoeages.....	123
16. Op jacht naar de schat.....	125
17. De schoenpoetser.....	127

DEEL V ■ KINDEREN BRENGEN GENEZING

18. Genezen van malaria	131
19. Baby brengt genezing	133
20. Genezing in het leven van alledag	137
21. Een hemelse kamer vol lichaamsdelen	139
22. De vuurbuiksalamander	143
23. Esther, de wonderdoener	149

DEEL VI ■ KINDEREN EN WERELDWIJDE OPWEKKING

24. Gods plan	153
25. Slavin wordt prinses	157
26. Wie zijn die mensenmassa's?	163
27. De sleutel tot wereldwijde opwekking	171
28. De kettingzaag	177
29. Een terugkerende droom	181
30. Het 4/14-venster	183

Nawoord	189
Over de auteur	191
Noten	192
Een nieuwe generatie kinderboeken	195

Aanbevelingen

Toen we in *Kijk! daar komt de hemel!* hadden gelezen over de opwekking in Bungoma die door kinderen was ontstaan, wilden we met eigen ogen zien wat daar gebeurde. In 2012 ontmoetten we Patrick Siabuta, de kinderpastor die ook veel wordt genoemd in *Kinderen hebben geen kleinere Heilige Geest*. De werkelijkheid bleek nog beter dan het verhaal.

Patrick Siabuta is een nederige man, vol van Jezus, met nog veel meer wonderbaarlijke getuigenissen dan die je in dit boek leest. Hij vertelde over kinderen die met hun geloof in Jezus veel mensen tot bekering brengen. Zelfs een overleden kind werd uit de doden opgewekt. Gods kracht werd zichtbaar op straat en rouwende ouders in een eenvoudig huisje kregen hun kind terug – de kerk zichtbaar in de samenleving!

Dit boek vernieuwt je manier van denken! Het wijzigt je visie op kinderen radicaal, waardoor je hun vrij baan zult geven in hun verlangen om dicht bij Jezus te zijn en Hem ten volle te ervaren.

– ***Richard en Ankje Wilbrink***

Voorgangers Nehemia Ministries, Zwijndrecht

We hebben allemaal een Koninklijke opdracht gekregen: breng de hemel naar de aarde. En dat is precies wat de kinderen in dit boek doen! *Kinderen hebben geen kleinere Heilige Geest* is de eyeopener die we in Nederland nodig hebben. Het maakt een verlangen los om kinderen te onderwijzen, te trainen en toe te rusten om door de kracht van de Heilige Geest te doen wat Jezus deed. Ik bid dat jij bereid bent om te investeren in de kinderen, zodat zij tot hun bestemming komen en een verschil maken!

– ***Liesbeth Mandemaker***

*Hoofd kinderwerk Heart2Heart Zomerweek
Kindermenu-online.nl*

Deze verhalen van Jennifer Toledo doen mijn hart sneller kloppen. Dit zijn geen 'schattige kinderen', maar kinderen die volwaardig deel uitmaken van het leger dat God klaar-maakt voor onze tijd. Er bestaat geen juniorversie van de Heilige Geest en God kijkt niet naar de schoenmaat of leeftijd. Hij zendt eenieder uit wiens hart helemaal naar Hem uitgaat – ook kinderen!

Laat je inspireren door deze verhalen en bid dat God een nieuw vuur in je hart ontsteekt, zodat je ontdekt wat Gods verlangen is voor je eigen kinderen en de kinderen van Nederland. Onze kinderen moeten niet alleen over God horen, maar Hem ook persoonlijk ontmoeten. Dan ervaren zij zelf zijn kracht en kunnen ze in alle vrijheid de werken van Jezus doen!

– ***Beryl Voorhoeve-Stott***

*GO KIDS zendingsreizen, Hart voor Bocsa, Aalsmeer
Kindermenu-online.nl*

Het was dankzij mensen die visie hadden om kinderen het evangelie te vertellen, dat ik al op jonge leeftijd besloot om Jezus te volgen. In al mijn jaren als kinderwerker waren de mooiste momenten wanneer kinderen voor Jezus kozen en in volle overgave Hem aanbaden. Dit boek raakt je hart en laat je zien dat kinderen in staat zijn om krachtig het evangelie te brengen, zieken te genezen en Gods glorie te brengen overal waar ze komen. Kinderen zijn de kerk van vandaag!

– ***Karin Koornstra***

Leider/oprichter Royal Mission, Veenendaal/Drachten

Net als Jennifer heb ik door kinderen geleerd wat Jezus kan doen. Hij heeft gekozen voor het eenvoudige, nederige en kinderlijke om zijn kracht en liefde aan de wereld te tonen. Dit boek is een grote bemoediging voor iedereen die ernaar

verlangt om te ontvangen van 'een van deze kleinen'. De kinderen en jongeren van onze tijd bewegen mee op de toenemende vloedgolf van opwekking die het leven van ieder van ons zou moeten verrijken met steeds meer tekenen van Gods kracht. Laat je door de kinderen onderwijzen over het Koninkrijk!

– **Heidi Baker**

Directeur/oprichter Iris Global, Pemba, Mozambique

Een kind dat in onze wereld opgroeit, heeft geen schijn van kans, tenzij het de echte Jezus kent en niet de Jezus zoals religie Hem heeft gemaakt. De toekomst van je kind zal er door dit boek anders uitzien!

– **Sid Roth**

Tv-presentator It's Supernatural!

Kinderen hebben geen kleinere Heilige Geest is onmisbaar voor iedereen die zich met geestelijke opvoeding bezighoudt. Je gaat kinderen zien zoals God ze ziet! Dit boek geeft je visie, dromen, strategieën en honger om te zien wat God door de kinderen heen kan doen.

– **Marleen Kousebroek**

Hoofd kinderwerk Shelter Haarlem

Jennifer Toledo laat in dit boek zien hoe de Heilige Geest door kinderen werkt. Zij zijn een enorm voorbeeld voor ons volwassenen om te vertrouwen op God onze Vader. De kinderen laten ons in deze verhalen op fantastische wijze zien hoe we in intimiteit kunnen leven met God! Dit boek inspireert ons om onze (klein)kinderen bekend te maken met de Heilige Geest.

– **Gerlo Sogtoen**

Voorzitter pastorale kerngroep en bestuurslid Katholieke Charismatische Vernieuwing Nederland

Dit boek ademt van kافت tot kافت Gods liefde voor kinderen! Het pure geloof en de onbevangenheid waarmee kinderen Gods stem volgen, leert ons volwassenen om niet in beperkingen te denken. Wat God voor de kinderen in deze landen deed, wil Hij ook voor de kinderen in Nederland doen. In jouw kerk en jouw huis!

– ***Meredith Lakhichand***

Hoofd kinderkerk GODcentre

Leerkrachten en kinderwerkers: opgelet! Dit boek gaat je manier van lesgeven veranderen. Door de kinderen simpelweg uit te leggen hoe God door zijn Geest werkt, kwam er in mijn eigen klas een enorme verandering bij de kinderen. Zij kregen het verlangen naar meer van God!

Wanneer wij kinderen serieus nemen, kunnen zij zich serieus richten op de dingen van God!

– ***Nicoline Bruil***

Auteur lesmethode 'Kids dichtbij God'

Kidsdichtbijgod.nl

Voorwoord van Bill Johnson

Jennifer Toledo heeft een opzienbarend boek geschreven, dat niet op een beter moment had kunnen verschijnen. Het is een verslag van haar belevenissen. Ze vertelt hoe zij het Koninkrijk van God zichtbaar zag worden in de levens van kinderen – door wat er uit hun hart kwam, en door wat ze deden en zeiden. Wat ze vertelt over hun gaven en mogelijkheden schudt ons wakker. En dat is hard nodig, want we moeten inzien hoe belangrijk het is dat we de huidige generatie kinderen toerusten om ‘het gewoon te doen’. De verhalen in dit boek dagen ons uit. Het zijn verhalen over het kinderlijke geloof dat ziekenhuizen deed leeglopen en redding bracht aan mensen op straat. Ze laten kinderlijk geloof zien dat direct gehoorzaamt en op Gods stem vertrouwt.

De wereld heeft heel hard een betrouwbaar getuigenis van de opstanding van Jezus Christus nodig, en geloof dat authentiek en effectief is. En net zoals God tweeduizend jaar geleden de aandacht van de wereld trok met een baby in een kribbe, zo spreekt Hij nu door kinderen over zijn doelen en plannen op een manier die zelfs volwassenen kunnen begrijpen.

God kijkt anders naar dingen dan wij. Zo gebruikt Hij voortdurend kinderen als de maatstaf waaraan Hij volwassenen toetst. Wij volwassenen moeten als kinderen worden om het Koninkrijk ten volle te kunnen ontvangen. Jaren geleden zei mijn goede vriend Dick Joyce meerdere malen tegen ons: ‘Kinderen hebben geen kleinere Heilige Geest!’ Sindsdien is dat altijd mijn absolute overtuiging en prioriteit geweest. De wijze waarop Jennifer dit idee presenteert, dwingt ons echter er echt iets mee te doen. Alleen ermee

instemmen is voor mij niet meer voldoende; deze hemelse prioriteit eist dat ik mijn leven daarop aanpas. Dit boek is niet alleen aanstekelijk, het is ook gevaarlijk – gevaarlijk voor de politieke en religieuze geesten, die willen dat kinderlijk geloof uit de prioriteitenlijst van de kerk wordt geschrapt. Want als er zo'n doorbraak komt, is niets meer onmogelijk.

Kinderen hebben geen kleinere Heilige Geest is een bundel verhalen die worden gekenmerkt door kinderlijke eenvoud en enorme diepgang. Ja, het gaat over kinderen die op een geweldige manier door God worden gebruikt, en dat alleen al is verbazingwekkend. Maar het is meer dan dat. Dit boek laat zien wat God in het kinderhart zo aantrekkelijk vindt. Of je nu vader of moeder bent, kinderwerk doet of er gewoon genoeg van hebt om zó volwassen te zijn dat het Koninkrijk aan je voorbijgaat – dit boek is voor jou. Het is een oproep om te zien wat God ziet en belangrijk te vinden wat God belangrijk vindt. Het is een persoonlijke opdracht aan jou om verder te komen door op je knieën te gaan. Dit boek zal een grote impact hebben.

Alle ouders en kinderwerkers in mijn gemeente moeten dit boek lezen. Maar het is voor elke volwassene die hongert naar de levensstijl van Jezus. Ik hoop dat je ontdekt hoe je als een kind kunt worden, het kind dat volgens de Bijbel zo geliefd is in Gods ogen. Dit boek maakt iedereen die het leest hongerig. *Kinderen hebben geen kleinere Heilige Geest* helpt je om eenvoudig toegewijd te zijn aan Christus en heel praktisch in de bediening te stappen.

– **Bill Johnson**

Senior voorganger, Bethel Church, Redding

Voorwoord van Arno van der Knaap

bij de Nederlandse uitgave

In onze gemeente GODcentre hebben we lang gezocht naar de juiste aanpak voor ons kinderwerk. Dit boek betekende een grote doorbraak. Het kinderwerk staat nu hoog op onze agenda. Het is geen 'knutselclubje' meer. Er is een duidelijke visie, waar passende middelen voor worden vrijgemaakt. De kinderwerkers worden zorgvuldig geselecteerd en continu toegerust. Ze ontvangen praktische training, maar zijn zich bovenal bewust van de ruimte die ze de Heilige Geest binnen de lessen moeten geven.

Voorafgaand aan de dienst beginnen de kinderwerkers met gezamenlijk gebed, waarin soms ook het avondmaal genuttigd wordt. De adem van het gebed is dan: 'Heer, wij hebben ons goed voorbereid, maar we staan hier afgestemd op U. Maak ons fijngevoelig voor wat U vandaag door de kinderen heen wilt doen. Wij volgen.'

Daarop hebben we allerlei wonderen en tekenen gezien. Kinderen zien gezichten en horen God tot zich spreken. Een groep van twintig kinderen tussen de zes en zeven jaar wordt tegelijkertijd door de Heilige Geest aangeraakt en zit minutenlang geknield in stilte, helemaal ontroerd van Gods grote liefde voor hen. Er zijn genezingen op gebed. Als de leiding zich laat leiden, zijn ze niet enkel bezig met wat ze allemaal gaan doen, maar in verwachting van wat *Hij* gaat doen. En niet alleen door hen als volwassenen, maar bovenal door de kinderen.

Kinderen hebben geen kleinere Heilige Geest laat je zien hoe God naar kinderen kijkt. We weten best hoe God over hen

spreekt, dankzij Bijbelteksten als ‘want het Koninkrijk van de hemel behoort toe aan wie is zoals zij’ (Mat. 19:14 NBV) en ‘Met de stemmen van kinderen en zuigelingen bouwt u een macht op tegen uw vijanden’ (Ps. 8:3 NBV). Maar in het kinderwerk zien we zelden terug hoezeer God kinderen wil betrekken bij zijn missie. Dit boek brengt daar verandering in. Het laat zien wat deze Bijbelteksten vandaag de dag in de praktijk betekenen.

Traditioneel zien we de kinderwerker als de meester of juf die de kinderen een les leert. We vertellen een Bijbelverhaal en laten de kinderen daarover een tekening of knutselwerkje maken. We zijn erop gericht hun te vertellen wie Jezus is, in de hoop dat ze Hem ‘ooit’ aannemen als hun persoonlijke Redder. Maar kinderen hebben een diepe honger naar God. We doen geen recht aan wie ze nu zijn als we ze wegzetten als ‘de kerk van morgen’ of ‘de leiders van de toekomst’.

In dit boek lees je wat er gebeurt als volwassenen hun houding naar kinderen veranderen en hen zien als een legermacht. Ze geven geen les *over* Jezus, maar brengen de kinderen *bij* Jezus. Zo krijgen ze een persoonlijke relatie met Hem, waarin ze zijn liefde op een diepe manier ervaren. De kinderen ontvangen woorden en openbaringen, waardoor ze ontdekken wie ze zijn en wat hun persoonlijke opdracht in deze wereld is.

Kinderwerkers die kinderen op die manier benaderen, trainen ze om ontvankelijk te zijn voor de Heilige Geest. Vervolgens zenden ze hen uit met het mandaat en de autoriteit die horen bij de bovengenoemde Bijbeltekst uit Mattheüs. Dit is Gods hart voor zijn kinderen!

– **Arno van der Knaap**

Senior voorganger GODcentre

Inleiding

‘Ga jij het pure evangelie onderwijzen aan de volgende generatie?’, sprak de Heer tot mij, terwijl ik ergens in Kenia met een paar straatkinderen tussen het straatvuil zat. Er zijn maar een paar momenten in mijn leven geweest waarop ik de Heer zo duidelijk hoorde spreken. Mijn eerste reactie was: ‘Heer, ik ben opgegroeid in Amerika, ik weet niet eens zeker of ik dat pure evangelie zelf wel ken.’ Maar ik werd diep geraakt door het hartstochtelijke verlangen dat ik in zijn stem hoorde. Het voelde alsof er elektriciteit door mijn lichaam stroomde. Die ervaring veranderde definitief de koers van mijn leven.

Ik werd overspoeld door golven van emotie, zo indringend ervoer ik het diepe verlangen in zijn hart. Het was het verlangen naar een generatie die Hem zou kennen zoals Hij werkelijk is. Er klonk hunkering door in zijn stem. Hij wilde gekend worden op *zijn* voorwaarden, zonder religie, zonder ongelof, zonder culturele belemmeringen, zonder politiek – gewoon gekend worden zoals Hij is. Ik kon mijn tranen niet bedwingen: ‘Heer, als U mij het pure evangelie leert, zal ik het aan de nieuwe generatie onderwijzen.’

Dit was een van de beslissende momenten in mijn leven. Mijn visie op het leven en mijn prioriteiten veranderden voorgoed. Ik was vierentwintig jaar en ging al mijn hele leven naar de kerk, maar toch voelde ik plotseling dat ik alles opnieuw moest leren. Ik ging opnieuw nadenken over wat ik geloofde en ik vroeg Hem om mij vanuit zijn perspectief te onderwijzen. Ik voelde me enorm uitgedaagd en tegelijkertijd geprikkeld. Soms voelde ik me geërgerd door Gods kijk op de dingen. Op andere momenten realiseerde ik me hoeveel van mijn gewoonten eerder voortkwamen uit de christelijke cultuur om mij heen

dan dat ze gebaseerd waren op de authentieke cultuur van het Koninkrijk van Christus. Ik voelde me weer een kind en dat was heerlijk en bevrijdend.

Ik woonde in die tijd in West-Kenia, in een stadje dat Bungoma heet. Ik werkte samen met fijne mensen die van kinderen hielden, en ik droeg zo veel ik kon bij aan het werk. De middag bracht ik meestal door met een kleine groep kinderen. De meesten van hen waren wees of leefden op straat. Ik begon alles wat God mij leerde aan deze bijzondere kinderen te vertellen. Tijdens het lesgeven vond ik het vaak lastig om woorden te vinden die deze pas ontdekte waarheden overbrachten zonder dat mijn natuurlijke, menselijke perspectief erin doorklonk.

De kinderen zogen mijn woorden op als een spons en de waarheid droeg al snel vrucht in hun leven. Het was fantastisch om hen tot leven te zien komen. Met een paar bevriende voorgangers in Bungoma die mijn passie voor kinderen deelden, wijdde ik mezelf helemaal toe aan de kinderen van de stad. De leiding van de tehuizen waar een aantal van de kinderen woonden, vertelde me dat ze soms midden in de nacht wakker werden van het geluid van kinderen die samen God aan het aanbidden waren en voorbede deden, zo gegrepen als ze waren door de waarheid over wie God is.

Veel kinderen kregen bijzondere openbaringen tijdens hun ontmoetingen met God en werden bevrijd van verslaving, angst en hopeloosheid. Hun relatie met God werd zo levend en krachtig dat ze anderen ermee aanstaken. God had mij in zijn liefde naar Bungoma gebracht, een stad die in beweging kwam: het was een plek waar kinderen voorbestemd waren om grote dingen te doen. Hij bracht mij naar Bungoma om het evangelie opnieuw te ontdekken – door de ogen van een kind.

Ik vertel je zo het hele verhaal over wat er in Bungoma gebeurde. Maar eerst moet je weten dat die ene ontmoeting daar tussen het straatvuil mij voorgoed veranderde. Ik ervoer

het hartstochtelijke verlangen van de Vader naar een generatie mensen die Hem echt kent. Daardoor werd ik me sterk bewust van Gods intense aandacht voor deze generatie en zijn onverzettelijke passie om hun hart te veroveren.

Ik heb lang bestudeerd hoe wij als kerk functioneren. Vaak sturen we de kinderen weg om beziggehouden te worden, zodat wij aan de echte kerkdienst kunnen beginnen. Ze moeten naar een andere ruimte om naar films te kijken, spelletjes te doen en hapjes te eten, zodat wij ons met de diepe dingen van God kunnen bezighouden. Ik werd hier erg verdrietig van en kon me indenken hoe dit het hart van de Vader bedroeft. Als je opnieuw geboren bent, maak je ten volle deel uit van het lichaam van Christus en heb je vrije toegang tot alles van het Koninkrijk. Leeftijd doet er niet toe. God wil de kinderen dolgraag ontmoeten, maar wij houden ze al veel te lang weg van de diepe dingen van God.

De woorden van Jezus klinken luid en duidelijk: 'Laat de kinderen begaan en verhinder hen niet bij Mij te komen, want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen' (Mat. 19:14). God verlangt ernaar dat de kinderen in zijn volheid worden gebracht, want daar horen ze. God openbaart zichzelf over de hele wereld aan de jongsten van ons. Iedere keer sta ik verbaasd als ik getuige ben van zulke hemelse ontmoetingen. Kinderen zijn heel open om te ontvangen, want ze geloven gewoon wat God zegt. Ze worden niet tegengehouden door ongelof, teleurstellingen en theologische standpunten. Ze staan open voor God en Hij vult ze.

Laten we ons toewijden aan het pure evangelie. Het gaat niet alleen om de kinderen, het gaat om een hele generatie mensen die ontwaakt en gaat beseffen wie God werkelijk is! God openbaart zichzelf op dezelfde manier aan jong en oud, zodat wij Hem allemaal door de juiste bril kunnen zien. Hij is goed, Hij is trouw, Hij is humoristisch, Hij is vriendelijk,

Hij is sterk, Hij is betrokken en Hij is absoluut stapel op ons!
Laten we ons toewijden aan het pure evangelie! Ik bid dat de verhalen in dit boek je aansporen en inspireren om weer als een kind te geloven.

DEEL I

Hoe het begon

Laat de kinderen bij Mij komen en verhinder hen niet,
want voor zulke mensen is het Koninkrijk van God.

– MARKUS 10:14b

De kinderen van Bungoma

Ik heb de verhalen over de kinderen van Bungoma jarenlang voor me gehouden, omdat ze zo heilig en kostbaar voor me zijn. Ik was bang dat men ze niet zou geloven, of dat iemand uit boosheid of ongelooft zou proberen de schoonheid weg te nemen van wat daar gebeurde. Maar na verloop van tijd realiseerde ik me dat niets of niemand ooit iets af kan doen aan de dingen waarvan wij getuige zijn geweest. Niemand kan afbreuk doen aan de buitengewone vruchten die voortkwamen uit hoe God deze kinderen heeft aangeraakt. De wereld moet over zijn grote daden horen, en het is aan God om zichzelf te verdedigen.

Gods werk in en door de kinderen van Bungoma was zo verbazingwekkend dat het mij voorgoed veranderde. Tijdens mijn eerste reis naar Kenia in 2001 verbaasde ik me erover hoe weinig waarde de kinderen hadden. Kinderen mochten gezien worden, maar niet gehoord. Kindermishandeling kwam veel voor. Er waren kinderen die helemaal alleen op straat leefden en niemand hadden die voor hen zorgde. Voor onderwijs moest worden betaald, dus gingen heel veel kinderen niet naar school. En verdrietig genoeg waren kinderen ook in de meeste kerken die ik bezocht, vrijwel onzichtbaar.

De meeste voorgangers joegen de kinderen weg uit de dienst om ruimte te maken voor de volwassenen. Wanneer hun gevraagd werd hoeveel mensen hun kerk bezochten, telden ze de kinderen zelden of nooit mee. En het meest schokkende was dat veel mensen vonden dat kinderen Jezus niet eens mochten aannemen voordat ze volwassen waren. In de loop der tijd ontdekte ik dat hier op veel andere plaatsen in de wereld precies hetzelfde over wordt gedacht.

Toen ik in Bungoma aankwam, een relatief kleine gemeenschap in West-Kenia, vlak bij de grens met Oeganda, zag ik al snel dat het hier net zo ging. De kinderen van Bungoma veroverden echter mijn hart en ik kreeg een diep verlangen dat ze in hun werkelijke waarde zouden worden hersteld. Want er is goed nieuws! Hemelse gerechtigheid betekent niet dat iemand een beetje wordt opgelapt en dan weer wordt weggestuurd. Nee, ware hemelse gerechtigheid betekent dat iemand volledig wordt hersteld, zodat hij gaat stralen en in zijn bestemming komt. Precies zo gebruikte God de kinderen van Bungoma om zichzelf te laten zien.

Ik was in goed gezelschap. Ik woonde in bij een dynamisch voorgangersechtpaar, Patrick en Mary Siabuta, en zij hadden dezelfde passie voor kinderen als ik. Patrick had samen met anderen een stadsbreed netwerk van kinderpastors opgezet: het Bungoma Pastors Fellowship Children's Department, dat de ruggengraat zou worden van wat God in Bungoma ging doen. Terwijl Patrick andere leiders ervan bewust maakte dat God kinderen kon gebruiken, begonnen er dingen te veranderen in de stad.

Nadat de Heer mij had gevraagd of ik de volgende generatie het pure evangelie wilde onderwijzen, begon ik samen te komen met een kleine groep van ongeveer dertig kinderen. Zoals ik al zei, waren de meeste kinderen wezen of straatkinderen en de Heer raakte hen krachtig aan. De kinderen huilden als zij zijn liefde en zijn tegenwoordigheid ervoeren. Ze werden bevrijd van de geest van het 'wees-zijn' en begonnen te begrijpen wie ze waren als zonen en dochters van God. Kinderen die op straat leefden en lijm snoven, werden bevrijd van hun verslaving en werden helemaal verliefd op Jezus. In een mum van tijd waren deze kinderen zo vol van Jezus, dat het duidelijk werd dat we hun de kans moesten geven te delen wat God in hun leven deed.

Als een kinderhart zingt

Patrick en ik regelden dat we met een groep van twaalf kinderen naar het plaatselijke ziekenhuis konden gaan, het Bungoma District Hospital. Dat is het grootste ziekenhuis in de regio en een oord van ziekte, verdriet en dood. In het begin waren we overweldigd door wat we zagen. Niet alleen moesten we de geuren, de geluiden, de pijn en de aanblik van het lijden verwerken, maar de patiënten leken ook niet erg blij om ons te zien. Per zaal lagen er tussen de veertig en zeventig mensen die leden aan malaria, buiktyfus, aids en andere ziekten.

Het greep de kinderen zo aan dat ze terugdeinsden, zo overweldigd waren ze door de situatie. Ik nam hen even apart en herinnerde hen er liefdevol aan dat we niets hoefden te doen in onze eigen kracht. We hoefden alleen maar te luisteren naar de instructies van de Vader en te doen wat Hij zei, wat het ook zou zijn. Dat leek hen een beetje gerust te stellen en zo wachtten we simpelweg op aanwijzingen uit de hemel. We waren op de eerste afdeling toen Richard, een van de jongens, naar me toe kwam en zenuwachtig zei: ‘Tante, ik denk dat ik een lied moet zingen.’ Nu moet je Richards verhaal kennen om dit moment goed op waarde te kunnen schatten.

Richard is een kind uit het Turkanavolk, een stam die woont in een afgelegen gebied in Noord-Kenia. De Turkana leiden een traditioneel, nomadisch herdersbestaan. Het gebied van de Turkana was getroffen door verschrikkelijke droogte met een hongersnood als gevolg en Richards familie had moeten vechten om te overleven. Vanwege de extreme moeilijkheden waren Richard en zijn tweelingzusje vlak na hun geboorte weggegeven aan oudere familieleden. Richards ouders kregen nog twee kinderen en toen Richard vijf jaar oud was, sloeg zijn vader zijn opnieuw zwangere moeder dood.

Zijn vader vluchtte het dorp uit en volgens geruchten is hij vermoord om wat hij had gedaan. Het was een afschuwelijk

drama en Richard groeide op zoals veel andere Turkanawezenen: hij werd doorgegeven van de een aan de ander, totdat hij goed kon lopen en een paar dieren kon 'houden'. Als klein jongetje overleefde hij in de brandende woestijn door melk te drinken bij de rondzwervende kamelen en geiten. Hij was alleen en niemand beschermde hem. Tenminste, totdat een Man, die zichzelf Jezus noemde, hem in de woestijn opzocht.

Deze Man praatte met het jongetje. Hij vertelde Richard dat Hij hem op een dag uit de woestijn zou redden en dat Hij altijd van hem zou houden en voor hem zou zorgen. Richard was pas zeven toen mijn vriend Patrick samen met zijn bisschop halverwege het jaar 2000 Richards dorp Kachoda voor het eerst bezocht. Ze waren daar om voedsel uit te delen, omdat Kachoda nog steeds onder de droogte leed. Daar hoorden de twee voorgangers dat er zeven wezen waren die dringend verzorging nodig hadden. Een aantal maanden later, begin 2001, begon een team met daarin Patrick en twee andere goede vrienden van mij, Ralph Bromley en Noel Alexander, aan een lange zoektocht om deze wezen te vinden en mee te nemen naar hun kindertehuis in Bungoma.

Toen de dorpsoudsten hoorden dat deze vreemde blanke mannen hun kinderen wilden meenemen, werden ze ongerust. Ze vertelden de kinderen dat deze vreemdelingen ze waarschijnlijk zouden opeten, en dat ze niet met hen mee moesten gaan. Hoewel Richard niet veel begreep van wat de blanke mannen zeiden, had hij hen horen zeggen dat ze Jezus kenden. Hij vertrouwde het wél en zei tegen de anderen: 'Misschien eten ze me op, maar ze zeggen dat ze Jezus kennen en ze willen me naar school sturen. Ik geloof ze en dat is het belangrijkste.' En zo kwam deze lieve Richard in Bungoma wonen, in het kindertehuis waarbij ik op dat moment betrokken was. Vanwege het verzet van de dorpsoudsten kwamen er in totaal maar vier van de zeven wezen mee. Richard leerde Jezus kennen

als zijn Heer en Redder en liep altijd rond met een stralende lach en een hart vol dankbaarheid.

Toen wij op die zonnige dag onze eerste stappen zetten in het ziekenhuis, voelde Richard dat de Heer hem leidde om een lied te zingen. Ik moedigde hem aan om alles te doen wat de Heer op zijn hart legde. Een beetje gespannen deed hij een stap naar voren, terwijl de mensen geïrriteerd naar hem keken. Maar Richard sloot gewoon zijn ogen en richtte al zijn liefde en genegenheid op de Man die hem uit de woestijn had gered: Jezus. Hij begon het oude lied 'I Surrender All' te zingen met een liefde en tederheid zoals je nog nooit hebt gehoord. Deze kleine jongen hief zijn armen omhoog naar de hemel. Tranen stroomden over zijn wangen en hij aanbad Jezus met alles wat in hem was. Het was werkelijk een van de mooiste dingen die ik ooit heb gezien.

Ik sloot mijn ogen en ook ik kon mijn tranen niet bedwingen. Terwijl Richard met zo veel liefde zong, daalde de hemel neer in het ziekenhuis. De atmosfeer in de zaal veranderde compleet. Gods tegenwoordigheid was zo sterk dat ik mijn ogen niet durfde te openen. Het gewicht van de hemel drukte zo zwaar op mij dat het moeilijk was om te ademen. De prachtige, spontane, net niet helemaal zuivere, maar gepassioneerde aanbidding van een kind ontsloot voor mij een wereld waar ik als vanzelf helemaal in opging. En ik was niet de enige. Toen ik eindelijk mijn ogen opende, zag ik dat de hele ziekenzaal diep geraakt was door deze plotselinge 'tegenwoordigheid'. We hoefden die dag het evangelie niet te prediken. We hoefden niemand ervan te overtuigen dat hij zijn leven aan Jezus moest geven. Mensen riepen het uit zichzelf uit naar de levende God toen deze heilige aanwezigheid de zaal vulde.

De kinderen verspreidden zich snel en gingen van bed naar bed om te bidden met mensen die nog maar één ding wilden: hun leven geven aan de ware, levende God. Evangelisatie was nog nooit zo makkelijk geweest. Iedereen wilde deze Jezus!

Het was voor ons een prachtige openbaring van Gods kracht. De gehoorzaamheid en liefde van een kind maakten ruimte voor de Koning der heerlijkheid om de eer te ontvangen die Hem toekwam. En dit was nog maar het begin!

Een geestelijke belegering

Na dit uitje naar het ziekenhuis groeiden de kinderen verder in de Heer en al snel hoorden andere kinderen in de stad dat God ook hen kon gebruiken. We hoorden verhalen over groepen kinderen die bijeenkwamen om God te zoeken in vasten en gebed. Patrick en ik grepen elke gelegenheid aan om kinderwerkers, zondagsschoolonderwijzers en de kinderen zelf te trainen. Het was duidelijk dat God iets in de kinderen aan het opwekken was en we wilden hierin met Hem samenwerken.

Doordat de Heer de kinderen zo diep aanraakte, werden velen van hen gegrepen door zijn liefde voor hun stad. Bungoma was een fijne stad, maar de geest van verdeeldheid had in de kerken vaste voet aan de grond gekregen. Er waren twee pastorale netwerken in het gebied en tussen die twee groepen heerste bitterheid en verdeeldheid, zo sterk zelfs dat ze hun geschillen voor de rechter uitvochten.

De kinderen begonnen te bidden dat God hun stad zou veranderen en verzoening tussen kerken zou brengen. Tijdens deze periode van gebed kreeg een jongetje een droom. In zijn droom zag hij een grote draak in het centrum van de stad, die veel mensen had verslonden. De Heer vroeg in deze droom alle kinderen om zeven dagen door de stad te marcheren. Het jongetje had gezien dat de draak elke dag dat ze zo liepen zwakker werd. Toen, op de zevende dag, had zijn laatste uur geslagen. Hij braakte alle mensen van de stad uit en stierf. Wow! Die droom liet aan duidelijkheid niets te wensen over! Het jongetje vertelde zijn droom aan de anderen en we begrepen dat dit Gods strategie voor de stad was. Na veel gebed

waren de kinderen er zeker van dat ze een zevendaagse mars door de stad moesten houden. Daarbij zouden ze leven uitspreken over de stad en proclameren dat de stad aan Jezus toebehoorde.

We begonnen plannen te maken voor deze geestelijke 'belegering' van de stad. In het begin begrepen sommige geestelijk leiders niet goed wat we aan het doen waren. Ze namen het niet serieus. Gelukkig deelde het netwerk van kinderpastors de visie en binnen korte tijd hadden we de volle steun van voorgangers, bisschoppen en de hele christelijke gemeenschap. Het organiserend comité bestond uit 288 mensen: 48 volwassenen en 240 kinderen. Het was duidelijk dat Gods Geest met de kinderen was en dat ze niet zomaar kerkje aan het spelen waren. Zij vormden een geduchte geestelijke strijdmacht.

In de hele stad riepen we de kinderen die van Jezus hielden op om zeven dagen met ons mee te doen en de stad in te nemen voor Jezus. Maar de kinderen wilden meer doen dan alleen marcheren. Ze wilden in teams door de stad gaan om het Koninkrijk van God uit te roepen in ziekenhuizen, politiebureaus, winkels, op markten en in scholen. Daarom organiseerden we evangelisatieacties in de ochtend, gevolgd door marsen in de middag. Vervolgens zeiden de kinderen dat ze er vrij zeker van waren dat we iedere dag moesten afsluiten met een door hen geleide openluchtsamenkomst midden in de stad. Ik vond dit een uitstekend idee. Ik kon nauwelijks wachten, zo opgewonden was ik. Ik was op dat moment in de Verenigde Staten om een team van kinderen en jongeren samen te stellen dat met me mee zou gaan naar Kenia. We kwamen aan in augustus 2002 en je kon de opwindning in de lucht voelen. De tijd was rijp na maanden van gebed en verwachtingsvol uitzien.

De ochtend voordat alles zou beginnen, organiseerden we een groot ontbijt voor alle voorgangers van de stad en de kinderen uit hun kerken. We kwamen samen in het Bungoma Tourist

Hotel met honderdvijftig kinderen en verschillende voorgangers, ouders en belangrijke gemeenteambtenaren. Het hoofd van politie was er ook, samen met mijnheer Kisingu, de directeur van de districtsgevangenis. De kinderen wilden hun vaders respect betonen door zich door hen te laten zegenen, nu ze gingen doen waartoe de Heer hen naar hun overtuiging riep. Ik geloof dat deze stap om hun vaders te eren geestelijk gezien cruciaal was. Er gebeurde iets belangrijks die ochtend.

Ik weet niet of alle aanwezige voorgangers werkelijk visie voor de kinderen hadden en geloofden dat hun bijdrage zinvol was, maar ze gaven in elk geval welwillend hun zegen. Nadat we maandenlang met hen hadden gesproken en ervoor hadden gepleit dat ze openstonden voor wat God door kinderen heen kan doen, waren veel voorgangers van de stad achter de kinderen gaan staan en hielpen ze hen waar mogelijk. Deze voorgangers gaven als een profetische handeling een grote houten sleutel aan de kinderen, die stond voor de geestelijke sleutel van de stad. Ze vroegen de kinderen om alles te doen wat God hun op het hart legde. Wat een prachtig moment was dat!

Die avond gingen alle kinderen terug naar hun kerk om zich op de volgende dag voor te bereiden. Ik liep door de stad en besloot om bij de Deliverance Church langs te gaan, een kerk die sterk betrokken was bij deze geestelijke belegering. Vanwege de centrale locatie waren veel kinderen daar geweest voor trainingen en gebedsdiensten. Het was ook het gebedstrainingencentrum voor alle kinderen van twaalf verschillende kerken.

Veel kinderen hadden meegedaan met een week van vasten en waren nu samengekomen voor gebed en aanbidding. Ik kon hen al horen voordat ik naar binnen ging. Ik ging achter in de kerk zitten en keek genietend naar de kinderen die op het podium dansten en in aanbidding waren. Plotseling gebeurde er iets heel opmerkelijks. Een grote gifslang viel van een van

Nawoord

Iemand zei eens tegen mij dat ik een boek moest schrijven, omdat er bijna geen vrouwen van tussen de twintig en de veertig zijn die dat doen. Hun stem moest ook gehoord worden. Hoewel ik het daar helemaal mee eens was, begrijp ik nu waarom vrouwen van mijn leeftijd geen boeken schrijven. Want een boek schrijven terwijl je jonge kinderen hebt, is als geblinddoekt jongleren met brandende fakkels. (Probeer maar eens een gedachte volledig op te schrijven, terwijl er een peuter over je heen klimt, een stapel was je aanstaart en Bert en Ernie op de achtergrond staan te schetteren. Dat is echt geen eenvoudige opgave!)

Er zijn heel veel mensen die me hebben geholpen bij het tot stand brengen van dit boek. Langs deze weg wil ik hen bedanken:

Allereerst Jona, mijn fantastische man, die me steeds heeft aangemoedigd, steeds weer onze drie kinderen meenam naar het park en liefdevol koffie voor me zette als ik daarom vroeg – en dat was heel vaak. Je bent een geschenk, je bent de liefde van mijn leven.

Mijn Keniaanse broeder en goede vriend Patrick Siabuta, die een aantal van de belevenissen in deze verhalen samen met mij heeft meegemaakt en talloze uren bezig is geweest om mensen voor mij op te sporen.

Alle vrienden en familieleden die me hebben aangemoedigd om deze heerlijke verhalen op te schrijven zonder me druk te maken over de vraag of mensen ze wel of niet zouden geloven.

De grandioze vaders en moeders in mijn leven, die in mij geloofden, mij eerden en mij aanmoedigden in dit hele proces. Dank je wel voor jullie bevestiging en voortdurende steun.

Mijn uitgever (en Maureen Eha in het bijzonder), die mij achter de broek heeft gezeten en dit boek uit mij heeft getrokken.

Alle prachtige kinderen die hun bijzondere verhalen met mij hebben gedeeld, en hun geweldige ouders die hun de gelegenheid gaven om ze aan mij te vertellen.

En het allerbelangrijkste: dit boek en deze verhalen zouden niet hebben bestaan zonder de onvoorstelbaar grote, krachtige liefde van God, de God die zo intens betrokken is bij ieder mens. Hij is echt een levende God en regeert werkelijk vanaf zijn troon. Ik ben Hem daar met mijn hele hart dankbaar voor.

– *Jennifer Toledo*

Los Angeles, lente 2012

Over de auteur

Jennifer Toledo en haar echtgenoot, Jonatan (Jona), zijn senior voorgangers van Expression58, een gemeente in een probleemwijk van Los Angeles die ze samen met Shawn en Cherie Bolz hebben opgericht. Jennifer en Jonathan geven daarnaast leiding aan de door henzelf opgerichte The Justice Group, een internationale non-profitinstelling die zich inzet voor sociale gerechtigheid en transformatie van de samenleving. Jennifer is auteur, spreker en strategisch denker met een hart voor kinderen en kinderwerk. Ze gaf duizenden kinderen in Afrika, Noord- en Zuid-Amerika training en onderwijs en benadrukt hoe belangrijk het is kinderen een volwaardige plaats in de kerk te geven. Jonatan en Jennifer wonen in Los Angeles en zijn de trotse ouders van Malaika, Josiah en Ruah.

Expression 58 Ministries
expression58.org

The Justice Group
justiceisbeautiful.org

Ook van Jennifer Toledo
Met de ogen en oren open
Als gezin Gods stem ontdekken
arrowz.org

KINDEREN ZIJN VOORBEELDGELOVIGEN

Kinderen hebben van nature het geloof dat God in volwassenen zoekt. Als zij zich vol vertrouwen uitstrekken naar God, gaat de hemel open en antwoordt Hij met genezingen, profetieën, tekenen en wonderen. Kinderen hebben beslist geen kleinere Heilige Geest!

Een boek vol waargebeurde verhalen over kinderen die God gewoon geloven en Hem wonderen zien doen. Volwassenen kunnen daar nog wat van leren! *Kinderen hebben geen kleinere Heilige Geest* bouwt het geloof op van jong en oud.

Dit boek betekende een grote doorbraak in het kinderwerk van onze gemeente. — **Arno van der Knaap**

De eyeopener die we in Nederland nodig hebben.
— **Liesbeth Mandemaker**

JENNIFER TOLEDO en haar man Jona zijn senior voorgangers van Expression58, een gemeente in een probleemwijk van Los Angeles die ze samen met Shawn en Cherie Bolz hebben opgericht. Jennifer is auteur, spreker en strategisch denker met een hart voor kinderen en kinderwerk. Ze gaf duizenden kinderen in Afrika, Noord- en Zuid-Amerika training en onderwijs en benadrukt hoe belangrijk het is kinderen een volwaardige plaats in de kerk te geven. Jona en Jennifer wonen in Los Angeles en zijn de trotse ouders van Malaika, Josiah en Ruah.

